

efter vor Mening absolutte Forbedringer, et betydeligt Fremskridt i nationaløkonomisk Henseende. Skulde Loven striktes gennemføres, vilde det jo være et ganske overvættets grelt Syn at se store, kostbare og udmærkede, nutidssvarende Bygninger blive solgt til Spotpris til Nedrivning, medens vi samtidig ved, hvor megen Møje det volder Nybyggerne paa Statslodder at opføre deres Huse, selv til Trods for de overvættets store Ofre, der ydes fra Statens Side.

Jeg er, ligesom mit Parti, selvfølgelig med Glæde gaaet med til at søge at skabe smaa Landbrugere Hjem af passende Størrelse, en Størrelse, der giver dem Udsigt til at skaffe sig et tilstrækkeligt Underhold. Men der er saa meget, der har sammensvoret sig for Øjeblikket for at vanskeliggøre denne Udvikling. Vi har været oppe paa Højkonjunkturer, hvad Priserne angaar, paa Besætninger, paa Inventar og først og fremmest ogsaa paa Bygninger. For Jordlovene, som de kaldes, spiller jo selve Jorden en underordnet Rolle. Det er ikke Fordyrelsen af den, der paa nogen som helst Maade har været skæbnesvanger for Oprettelsen af disse mindre Landbrug.

Jeg hilser, som sagt, disse Ændringer i den bestaaende Lov af 1919 med Glæde. Det er ikke et Lovforslag af en saadan Beskaffenhed, at jeg kan blive særlig lyrisk stemt overfor det, det behøves ikke, men det er forstandige og kloge Ændringer, der, som sagt, gør hele dette Forhold mere nationaløkonomisk forsvarligt, og jeg skal derfor paa det bedste anbefale dem til hurtig og velvillig Behandling i dette Ting.

Holdgaard: Det er blevet fremført flere Gange, at dette Lovforslag om Erhvervelse af Jord eller, som det hedder, Tillæg til Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentlig Eje, i Forbindelse med det Lovforslag, som vi behandlede i sidste Uge, har været imødeset med stor Interesse. Og det er ikke saa underligt. Dette Spørgsmaal vedrører jo saa at sige hele Befolkningen. Men jeg vil gerne tilføje, at det ikke blot er med Interesse, man har imødeset disse Lovforslag, men man har i vide Kredse ventet længe paa dem. Og efter min Mening har man paa en Maade ventet for længe. Den højtærede Minister burde allerede forlængst have fremsat disse Lovforslag, men man kan selvfølgelig sige, at sent er bedre end aldrig. Ligesom det ærede 12te Medlem for 5te Kreds (Rasmus Nielsen), der talte forleden, vil jeg gerne sige, at jeg har fulgt Forhandlingerne med Interesse. Men det er under Forhandlingerne mere og mere

gaaet op for mig, at der ligesom er to Retninger indenfor Rigsdagen. Den ene Retning ønsker paa en vis Maade ikke, at man skal anstrenge sig saa meget for at føre Ungdommen tilbage til Jorden eller i alt Fald beholde den danske Landbøunddom ude paa Jorden, idet man nemlig stadig taler om, at man maa ikke forcere, man skal gaa varsomt frem. Jeg tror ikke, at man fra Regeringspartiets Side skal blive ved at leve paa Fortiden og paa, hvad man har gjort. Jeg hørte ganske vist forleden den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Jensen [Aale]) og den højtærede Minister være noget i Tvivl om, hvem der havde ført an her, hvem der havde begyndt denne Lovgivning om Jord til Landarbejderne. Det er dog egentlig ingen af de to Parter, men derimod det gamle Højre. Det var nemlig den daværende Landbrugsminister Knud Sehested, der gennemførte den første Husmandslov. Og hvis Højre ikke havde taget Navneforandring, kunde det være blevet fornærmet over den Diskussion, der her er ført om dette Forhold. Efter min Mening er det ikke de Toner, vi trænger til, at man ikke skal forcere, at det ikke er nogen Opfordring til Landbøunddommen, som den højtærede Minister udtalte sig. Den højtærede Minister sagde ogsaa ved Lovforslagets Fremsettelse i Folketinget, at han haabede, at de fornuftige Tjenestefolk vilde vente i alt Fald et Aar, om det ikke skulde blive billigere. Jeg tror tværtimod, at det, der trænges til, er at opmuntre Folk til at tage fat. Man skal saa vidt muligt opfordre dem, der er kvalificerede, for at vi i nogen Maade kan faa Strømmen vendt. Naar jeg sagde, at Ministeren havde tøvet for længe, er det, fordi det er i højeste Grad beklageligt, at vi har maattet afvise saa mange kvalificerede Ansøgere. Det ser jo næsten ud, som om man hellere vil ofre Millioner til Boligbyggeriet i Byerne og til Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg lagde Mærke til, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Døcker) mente ikke, at Jorden spillede nogen Rolle. Den er dog det fundamentale, den maa man først have. Det nytter ikke at ville bygge Husmandsboliger, hvis man ikke har Jorden at bygge dem paa. Det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Gregersen), der var Ordfører for Venstre, talte om det manglende Arbejdsmod. Jeg vil gerne sige til dem, der taler derom, at der er dog mange, der har vist Arbejdsmod, nemlig de mange Ansøgere, der har meldt sig til at gaa ind under de Betingelser, Jordloven af 1919 byder. Efter det konservative Folkepartis Mening maa det endog